

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 października 2015 r., skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w C., B. M. wniósł o zwolnienie spod egzekucji należącego do niego samochodu osobowego marki V. (...), rok produkcji 2002 r. kolor żółty/złoty, o nr rej. (...), nr VIN: (...), zajętego w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie T. R. pod sygn. akt TR Km (...), wszczętego z wniosku (...) sp. z o.o. przeciwko dłużnikowi A. G.. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 23 września 2015 r. komornik, legitymując się tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko znajomemu powoda - A. G., zajął należący wyłącznie do powoda ww. pojazd. (pozew k. 1-5).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut bezskuteczności umowy sprzedaży pojazdu zawartej przez powoda z dłużnikiem w dniu 24 lipca 2015 r. oraz zarzut pozorności ww. umowy. Pozwany podniósł, że postępowanie egzekucyjne przeciw dłużnikowi zostało wszczęte w dniu 24 lipca 2015 r. i tego samego dnia dłużnik zawarł z powodem umowę sprzedaży samochodu, co oznacza, że dłużnik działał z pokrzywdzeniem wierzyciela. (odpowiedź na pozew k. 30-34, pismo k. 53).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie T. R. prowadzi przeciwko dłużnikowi A. G. postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt TR Km (...)w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 1 października 2014 r., w sprawie o sygn. akt V GC 1518/13 z powództwa (...) sp. z o.o. w C.. Komornik wszczął ww. egzekucję na wniosek wierzyciela z dnia 27 lipca 2015 r. W toku powyższego postępowania, w dniu 23 września 2015 r., pod nieobecność dłużnika, Komornik zajął zaparkowany przez miejscem zamieszkania dłużnika samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 2002 r. kolor żółty/złoty, o nr rej. (...), nr VIN: (...). Pismem z dnia 30 września 2015 r. Komornik Sądowy zawiadomił dłużnika o zajęciu ww. ruchomości. (bezsporne, tytuł wykonawczy k. 59-60, wniosek o wszczęcie egzekucji k. 57-58, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 61, protokół k. 62, protokół zajęcia ruchomości k. 9, 63, zawiadomienie k. 8, 64, zeznania świadka A. G. k. 54v, przesłuchanie powoda w charakterze strony k. 54v).

Opisany powyżej pojazd stanowi wyłączną własność B. M., który nabył powyższy przedmiot od swojego znajomego A. G. w dniu 23 lipca 2015 r. za cenę 5.000 zł na podstawie pisemnej umowy kupna-sprzedaży. W dniu 17 sierpnia 2015 r. A. G. zawiadomił Urząd m.st. W. Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich Delegatura D. M. o sprzedaży ww. pojazdu. (umowa k. 12, dowód rejestracyjny pojazdu k. 13-14, zeznania świadka A. G. k. 54v, przesłuchanie powoda w charakterze strony k. 54v).

W dniu 22 września 2015 r. B. M. odwiedził A. G. w jego mieszkaniu. Na miejsce przyjechał ww. samochodem marki V. (...), który pozostawił zaparkowany przed blokiem. Podczas spotkania ww. osoby spożyli alkohol, w związku z czym B. M. wrócił do domu środkami komunikacji miejskiej, zostawiając swój samochód na noc pod blokiem, w którym mieszkał A. G.. Kiedy następnego dnia, 23.09.2015 r. w godzinach popołudniowych B. M. wrócił odebrać swój samochód, odkrył, że nie ma go w miejscu, gdzie go zaparkował dzień wcześniej. Nie wiedząc, co stało się z jego pojazdem, zgłosił się do najbliższego Komisariatu Policji i złożył zawiadomienie o kradzieży samochodu. B. M. nie wiedział o toczącym się przeciwko A. G. postępowaniu egzekucyjnym. (zeznania świadka A. G. k. 54v, przesłuchanie powoda w charakterze strony k. 54v).

Po tym, jak A. G. otrzymał zawiadomienie o zajęciu ww. samochodu w toku postępowania egzekucyjnego, niezwłocznie powiadomił o tej okoliczności B. M.. Powód udał się wówczas do Komornika Sądowego T. R. i wyjaśnił, że przedmiotowy pojazd jest wyłączną własnością powoda. (zeznania świadka A. G. k. 54v, przesłuchanie powoda w charakterze strony k. 54v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przytoczone w jego opisie dokumenty, uznając je za wiarygodne, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych stanowiły również dowody z zeznań świadka A. G. i z przesłuchania powoda w charakterze strony, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań Komornika Sądowego T. R. w charakterze świadka, uznając ten dowód za nieprzydatny do ustalenia wskazanych przez pozwanego okoliczności, które wynikały wprost z treści dokumentacji zgromadzonej w aktach postępowania egzekucyjnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powództwo takie, stosownie do przepisu art. 841 § 3 k.p.c., można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W ocenie Sądu, powód niewątpliwie posiada legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Należy bowiem wskazać, iż wobec skierowania egzekucji do przedmiotu stanowiącego jego wyłączną własność, jest on „osobą trzecią” w rozumieniu art. 841 k.p.c., zarówno w stosunku do wierzyciela, jak i wobec dłużnika.

Na gruncie niniejszej sprawy zajęcie objętego pozwem przedmiotu nastąpiło w dniu 23 września 2015 r., pod nieobecność powoda. Mając zatem na względzie, że powód wniósł powództwo w tej sprawie w dniu 23 października 2015 r., Sąd uznał, że zostało ono wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 841 § 3 k.p.c.

W oparciu o całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd uznał ponadto, że powód wykazał, iż dokonane w dniu 23 września 2015 r. przez Komornika Sądowego T. R. zajęcie wymienionej w pozwie ruchomości naruszyło prawa powoda, a mianowicie - przysługujące mu prawo własności tego przedmiotu. Skoro bowiem w dacie zajęcia przez Komornika ww. ruchomości, stanowiła ona wyłączną własność powoda, a nie dłużnika, nie ulega wątpliwości, iż rzecz ta podlega wyłączeniu spod egzekucji skierowanej przeciwko dłużnikowi.

Sąd uznał za nieudowodnione podniesione przez pozwanego zarzuty bezskuteczności i pozorności umowy sprzedaży objętego pozwem pojazdu, zawartej przez powoda z A. G. w dniu 23 lipca 2015 r. W ocenie Sądu, pozwany nie zdołał wykazać w toku niniejszego procesu żadnej z przewidzianych w art. 527 § 1 k.c. przesłanek bezskuteczności ww. umowy, tj. działania przez A. G. ze świadomością pokrzywdzenia pozwanego, jako wierzyciela oraz wiedzy lub możliwości dowiedzenia się przez B. M. przy zachowaniu należytej staranności o powyższym charakterze działania dłużnika. Pozwany nie zaoferował również materiału dowodowego na potwierdzenie istnienia pomiędzy powodem, a dłużnikiem „bliskiego stosunku” w rozumieniu 527 § 3 k.c. Za tego rodzaju stosunek nie sposób bowiem uznać zwykłej koleżeńskiej znajomości pomiędzy ww. osobami.

W ocenie Sądu, brak również podstaw do stwierdzenia nieważności zawartej przez powoda i A. G. ww. umowy sprzedaży pojazdu z uwagi na jej pozorność. Po pierwsze, pozwany nie przedstawił w toku procesu dowodu na to, że A. G. i powód zawarli ww. umowę dla pozorów, w szczególności ukrywając dokonanie innej czynności prawnej. Po wtóre, zgodnie z przepisem art. 83 § 2 k.c. pozorność oświadczenia woli nie ma wpływu na skuteczność odpłatnej czynności prawnej, dokonanej na podstawie pozornego oświadczenia, jeżeli wskutek tej czynności osoba trzecia nabywa prawo lub zostaje zwolniona od obowiązku, chyba że działała w złej wierze. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że na skutek zawarcia ww. umowy sprzedaży powód stał się właścicielem wskazanego w niej samochodu, a pozwany nie wykazał, ażeby powód działał przy tej czynności prawnej w złej wierze. Pozwany nie udowodnił także, aby powód zakupił ww. pojazd od dłużnika po zaniżonej cenie. Sam fakt oszacowania wartości tego samochodu przez Komornika Sądowego

na kwotę 8.000 zł nie świadczy bowiem obiektywnego wyznacznika w tym zakresie, którym to mógłby być jedynie dowód z opinii biegłego sadowego z zakresu wyceny ruchomości.

Mając zatem na uwadze fakt, że powód wykazał, iż wymieniona w pozwie ruchomość, zajęta w toku postępowania egzekucyjnego skierowanego przeciwko A. G., stanowiła wyłączną własność powoda, Sąd uwzględnił powództwo (pkt. 1 sentencji).

W punkcie 2. wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu. W tym zakresie miała zastosowanie zasada odpowiedzialności za wynik procesu, określona w art. 98 k.p.c. Wobec uwzględnienia żądania powoda w całości, Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego kwotę 867 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu (250 zł), koszty zastępstwa procesowego powoda przez adwokata (k. 600 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Mając na uwadze wszystkie przytoczone wyżej okoliczności faktyczne i rozważania prawne, Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikom stron.

Dnia 15 kwietnia 2016 roku.